

فریدریش نیچه

❖

دَجَّال

تلاشی برای نقد مسیحیت

ترجمه

دکتر سعید فیروزآبادی

۱۳۸۶

نیچه، فریدریش ویلهلم، ۱۸۸۴ - ۱۹۰۰ م Nietzsche, Friedrich Wilhelm
دجال: تلاشی برای نقد مسیحیت / فریدریش نیچه؛ ترجمه سعید فیروزآبادی.

- تهران: جامی، ۱۳۸۵

۱۵۲ ص. - (مجموعه آثار نیچه؛ ۹)

ISBN: 964-7468-95-4

فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیبا.

عنوان اصلی: Der Antichrist: Ecce homo; Dionysos Dithyramben.

کتابنامه به صورت زیر نویس.

۱. مسیحیت - دفاعیه‌ها و ردیه‌ها. الف. فیروزآبادی، سعید، ۱۳۴۴، مترجم. ب. عنوان. ج.

عنوان: تلاشی برای نقد مسیحیت.

۲۳۶

B۳۳۱۳/د۳

۱۳۸۴

۴۷۴۲۵ - ۸۴م

کتابخانه ملی ایران

خیابان دانشگاه، چهارراه وحید نظری، شماره ۱۶۲

تلفن ۶۶۴۰۰۲۲۳

دجال (تلاشی برای نقد مسیحیت)

فریدریش ویلهلم نیچه

ترجمه: دکتر سعید فیروزآبادی

چاپ نخست: ۱۳۸۶

شمارگان: ۲۳۰۰ جلد

چاپ: دیا

حق چاپ محفوظ است

شابک: ۹۶۴ - ۷۴۶۸ - ۹۵ - ۴

ISBN: 964 - 7468 - 95 - 4

این کتاب ترجمه‌ی است از:

Friedrich Nietzsche: Antichrist. Versuch einer Kritik des Christentums. Kritische Studienausgabe. Herausgeben von Giorgio Colli und Mazzino Montinari. München: Deutscher Taschenbuch, 1999.

فهرست مطالب

۷	 دیباچه
۳۳	 متن کتاب دجال
۳۵	 پیش‌گفتار مترجم
۱۳۷	 نیچه در آینه اندیشه‌ی ایرانیان

دیباچه

نگاهی به زندگی و آثار فریدریش نیچه

فریدریش نیچه در پانزدهم اکتبر ۱۸۴۴ در روکن^۱ - آلمان - به دنیا آمد. پدرش کشیش پروتستان بود و در سال ۱۸۴۹ درگذشت. از این رو نیچه پنج ساله بود که پدر را از دست داد و تربیت او را مادر برعهده گرفت و در سنین پایانی عمر نیز خواهرش الیزابت (۱۸۴۶-۱۹۳۵) از او نگهداری می‌کرد. خانواده‌ی نیچه پس از مرگ پدر به شهر ناومبورگ مهاجرت کرد و این چنین از سال ۱۸۵۰ تا ۱۸۵۶ نیچه نیز در بین جماعتی از زنان بزرگ شد، زیرا به دلیل نیاز مالی، مادر و خواهرش ناگزیر بودند در خانه‌ی مادر بزرگ نیچه زندگی کنند و در آن خانه افزون بر مادر بزرگ، مادر و خواهر، دو عمه‌ی پیر دختر او نیز سکونت داشتند. تازه پس از مرگ مادر بزرگ در سال ۱۸۵۶ و دریافت ارث، مادر نیچه توانست سرپناهی برای خود و فرزنداناش فراهم کند.

فریدریش نوجوان ابتدا به مدرسه‌ای دولتی رفت، اما احساس تنهایی زیادی می‌کرد و به همین دلیل او را به مدرسه‌ای خصوصی فرستادند و در

1. Röcken

آن جا بود که با نخستین دوستان زندگی خود، گوستاو کروگ^۱ و ویلهلم پیندر^۲، آشنا شد. سپس از سال ۱۸۵۴ به دبیرستان مذهبی ناومبورگ رفت و آموزگاران پس از مشاهده‌ی استعداد فراوانش در موسیقی و زبان، او را به مدرسه‌ی شبانه‌روزی شولپفورتا^۳ فرستادند. در این مدرسه‌ی شبانه‌روزی نیچه دوستان دیگری چون پاول دویسن^۴ و کارل فون گرسدورف^۵ یافت. نمره‌های درسی نیچه هم بسیار خوب بود.

او در عین حال فرصت آن را داشت که شعر بسراید و آهنگ بسازد. تحصیل در مدرسه‌ی شولپفورتا سبب شد تا نیچه با ادبیات بیشتر آشنا شود. به خصوص آگاهی‌های او از دوره‌ی روم و یونان باستان و دوری از حال و هوای مذهبی خانواده در همین دوره اتفاق افتاد.

در سال ۱۸۶۴ نیچه تحصیل خود را در رشته‌های الهیات و زبان‌شناسی کلاسیک در دانشگاه بِن شروع کرد. در دوران دانشجویی به همراه دویسن به عضویت گروهی به نام فرانکُنیا^۶ درآمد، ولی خیلی زود از این گروه جدا شد. اندکی بعد به رغم ناراحتی مادرش تحصیل الهیات را رها کرد و با شور و شوقی فراوان رو به تحصیل زبان‌شناسی کلاسیک آورد. استاد اصلی او در این دوره فریدریش ریچل^۷ بود و در سال ۱۸۶۵ همراه این استاد، نیچه نیز به لایپزیگ رفت. در این شهر نیز با اروین روده^۸ آشنا و با این دوست از جمله‌ی شاگردان اصلی ریچل شد. در همین زمان بود که اولین آثار خود در زمینه‌ی زبان‌شناسی را منتشر کرد.

نیچه در سال ۱۸۶۵ آثار شوپنهاور^۹ و تاریخ ماتریالیسم اثر فریدریش

1. Gustav Krug

2. Wilhelm Pinder

3. Schulpforta

4. Paul Deussen

5. Carl von Gersdorff

6. Frankonia

7. Friedrich Ritschel

8. Erwin Rohde

9. Arthur Schopenhauer